

Arrest

**nr. 65 577 van 12 augustus 2011
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV**

In zake: X – X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 juni 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 december 2010 en hebben zich op 9 december 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 28 december 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 20 mei 2011.

1.3. Op 30 mei 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 31 mei 2011 aangetekend verzonden.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Servisch staatsburger te zijn, van Roma origine en afkomstig uit Mladenovac, Belgrado (Servië). U groeide er op bij uw grootouders en woonde er tot eind 2006 in bij uw oom S.(...), te Vinca (Servië). Sinds 2003 en 2004 ging u op regelmatige basis uw ooms F.(...) en M.(...) te Podujevo (Kosovo) bezoeken. U verbleef er telkens voor kortere periodes, ondermeer om te werken als metser. Eind 2006 verbleef u opnieuw twee à drie maanden in Podujevo, alwaar u begin 2007 uw vrouw, J.(...) D.(...) (OV-nummer: x.xxx.xxx), leerde kennen. Omdat u er niet kon samenwonen en uw oom door jullie ook problemen kreeg met enkele Albanezen, ging u nadien terug naar Belgrado. Daar woonden u en uw vrouw eerst samen in een huis te Pancevacki Put 40 Z in Krnjaca (Servië). Eind 2007 verhuisden jullie naar een barak te Buvljak (Servië). Vanaf juni 2007 werkte u als arbeider in een bouwbedrijf. U verdiende er goed, maar werd er door uw Servische collega's gepest. Zo werd u met opzet varkensvlees als lunch geserveerd, moest u steeds het vuilste en zwaarste werk opknappen, en zouden de andere arbeiders u hebben beledigd. Omdat u het psychisch niet langer aan kon, nam u in maart 2008 zelf ontslag. U kocht een motokultivator en begon ijzer, papier en karton in te zamelen. Tijdens uw werk werd u regelmatig uitgescholden door Servische skinheads. Af en toe gooiden ze met flessen en éénmaal sloegen ze u. Voorts verbrandden ze ook regelmatig het door u ingezamelde karton. Begin december 2010, toen u en uw gezin bij uw oom te Vinca verbleven, gooiden skinheads molotov cocktails op uw barak en die van enkele burens. Uw barak zou hierdoor volledig zijn vernield. Omdat u niet langer een dak boven het hoofd had en de pesterijen beu was, vertrok u samen met uw gezin op 6 december 2010 naar België, alwaar u aankwam op 8 december 2010. 's Anderendaags vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u geen documenten neer daar deze teloor gingen bij de brand van uw barak.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier aannemelijk wist te maken dat het serveren van varkensvlees en het onevenredig verdelen van de werklast binnen het bouwbedrijf waar u werkzaam was, daadwerkelijk met opzet gebeurde, of omdat u moslim en Roma bent (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 14-17). Daarenboven dient vastgesteld te worden dat, zelfs indien deze feiten opzettelijk werden gepleegd, u geen problemen meer had nadat u uw eigen voedsel meebracht (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p.16). Het feit dat u, ondanks uw Roma origine, in dienst werd genomen en een goede baan werd aangeboden, wijst er bovendien ook op dat u, als Roma, vertrouwen genoot van de directie. U zou ook niet ontslagen zijn geweest, maar zelf beslist hebben om ontslag te nemen (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 17). Mochten de door u aangehaalde pesterijen, ondanks al het bovenstaande, toch een etnische of religieuze ondertoon gehad hebben, dan kan alsnog worden opgemerkt dat het ging om verbale beledigingen en kleine incidenten (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 14-17), die, ondanks hun discriminatoir karakter niet dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij gelijk gesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie immers van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Gelet op het voorgaande kan in hoofde van uw persoon niet van dergelijke systematische discriminatoire behandeling op de Servische arbeidsmarkt gesproken worden. Dit blijkt daarenboven ook uit het feit dat u over een arbeidsboekje beschikte, ingeschreven was in een arbeidsbureau (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 12), en dat u, na zelf uw ontslag te hebben ingediend, probleemloos een inkomen kon genereren, dat u voldoende achtte om van te leven (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 9; 12; 17).

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met skinheads dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze problemen in Servië geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Zo blijkt uit uw verklaringen dat de politie steeds ter plaatse kwam wanneer zich een incident voordeed (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 17; 20). In het geval van kleinere incidenten, zoals de pesterijen door skinheads, kwam er steeds een patrouille langs (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 20), terwijl voor de grotere incidenten, en in het bijzonder de brandstichtingen, de politie steeds samen met de brandweer kwam (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 17; 20). In het laatste geval ondervroegen ze u ook over het gebeurde en noteerden ze uw verklaringen (Gehoorverslag CGVS, 20

mei 2011, pp. 20-21). Uit uw bewering dat de politie meestal maar eens rondkeek en nadien niets deed met de door jullie ingediende klachten (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 20-21), kan niet zonder meer de onwil tot bescherming vanwege de Servische autoriteiten afgeleid worden. Het uitblijven van onmiddellijk resultaat kan ook andere oorzaken hebben (geen juiste identificatie van de daders, gebrek aan bewijs, onderzoeksdaden,...). U verklaarde in dit verband trouwens nog dat de skinheads telkens onbekenden waren en dat de politie aangaf dat ze niet wist tegen wie ze de aanklachten diende te richten (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 21).

In verband met de door u geschetste problemen met Servische skinheads kan verder nog worden gewezen op het feit dat uit de op het Commissariaat-Generaal beschikbare informatie blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de overheid. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Voorts worden er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten. De Servische autoriteiten en de Servische politie, waarmee u overigens geen problemen kende (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 24), garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Daarnaast blijkt uit de informatie ook dat, hoewel er binnen de Servische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de “Sector for Internal Control of the Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de “OVSE (Organisatie voor veiligheid en Samenwerking in Europa) Missie in Servië”. Onder impuls van de OVSE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Aangaande uw hierboven reeds geciteerde verklaringen dat de Servische politie geen aandacht spendeerde aan uw problemen en vervolgens uw klachten niet behandelde (Gehoorverslag CGVS, 21 april 2011, pp. 20-21), kan bovendien nog worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-Generaal blijkt dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er in Servië meerdere mechanismen bestaan – die ook toegankelijk zijn voor minderheden – om eventueel machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OVSE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Wat betreft de teloorgang van uw barak ten gevolge van brandstichting door skinheads, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u naliel hiervoor klacht in te dienen bij de politie (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 22-23), en dat u vrijwel meteen naar het buitenland trok. Uw bewering dat u dit niet deed omdat de politie eerder niets ondernam (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 23), is allesbehalve afdoende. Het is immers de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte gesteld worden van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u, toen u na de brand naar de gemeente in Novi Belgrado ging, een oplossing werd aangereikt. U kon materiaal bekomen voor het bouwen van een nieuwe barak of kon, mits een bepaalde wachttijd, terecht in een montage barak (container) (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 23-24). Uw bewering dat u niet op de plaatsing hiervan kon wachten omdat het tot één jaar kon duren en u ondertussen nergens kon wonen of werken (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 23-14), is evenmin afdoende. Te meer, daar u en uw gezin (tijdelijk) ook terecht konden bij uw oom S.(...), te Vinca. Uw bewering dat u aldaar niet terecht kon omwille van plaatsgebrek (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 19; 24-25) is vooreerst weinig geloofwaardig, aangezien u er eerder lange tijd woonde (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 3) en nota bene op het moment van de brand ook verbleef (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 14; 18). Gelet op al het voorgaande, alsook op het feit dat u niet aannemelijk wist te maken waarom u en uw gezin zich niet (tijdelijk) bij uw oom in Vinca zouden kunnen vestigen, blijken er op heden bovendien geen afdoende redenen te bestaan waarom u en uw gezin zich niet elders in Servië zouden kunnen vestigen. Uw verklaring dat u overal in Servië schrik heeft van de mensen, kan niet weerhouden worden, daar het een blote bewering betreft die niet op objectieve gegevens gestoeld is. Het feit dat uw vrouw aldaar niet over Servische identiteitsdocumenten beschikt, is evenmin een geldige reden, te meer u verklaarde dat men u inlichtte dat u deze te Kragujevac (Servië) kon bekomen (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 10), en u aangaf dat u dit uiteindelijk niet deed uit pure nalatigheid (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 10).

Wat betreft de door u en uw vrouw aangehaalde problemen met Albanezen in Kosovo, namelijk dat jullie daar niet samen konden wonen omdat de Albanezen het niet toelieten (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 6-7), dient vooreerst opgemerkt worden dat dit probleem niet ernstig en zwaarwichtig genoeg is om gelijk gesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Daarenboven dateert dit probleem reeds uit 2007 en dient vermeld te worden dat eens jullie met dit probleem geconfronteerd werden, u meteen terug naar Servië vertrok (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 6-7). Volledigheidshalve kan nog gewezen worden op de op het Commissariaat-Generaal beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-Generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo weldegelijk objectief verbeterd is. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-Generaal ook dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-Generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen

betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Tot slot kan nog worden toegevoegd dat de informatie waarop het Commissariaat-Generaal zich beroept in bijlage aan uw administratief dossier werd gevoegd, en dat er uiteindelijk ook inzake de asielaanvraag van uw vrouw, J.(...) D.(...), een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Kosovaars staatsburger te zijn, van Roma origine en afkomstig uit Klina (Kosovo). Tijdens de oorlog verloor u alle contact met uw familie. Sindsdien verbleef u op straat. Later leerde u te Klina uw man, S.(...) U.(...) (x.xxx.xxx), kennen. Na jullie huwelijk woonden jullie ongeveer drie maand samen te Podujevo (Kosovo). Omdat de Albanezen jullie lastig vielen, besloten jullie vervolgens naar Belgrado (Servië) te vluchten. Wanneer het voorgaande allemaal plaatsvond, weet u niet exact. Te Belgrado woonden u de laatste jaren samen met uw man in een barak te Buvljak (Servië). Aldaar kenden jullie regelmatig problemen met Servische skinheads. Ze scholden jullie uit, vielen jullie lastig en begin december 2010 gooiden ze molotov cocktails op jullie barak. Deze zou hierdoor volledig zijn vernield. Omdat u niet langer een dak boven het hoofd had en de pesterijen beu was, vertrok u samen met uw gezin op 6 december 2010 naar België, alwaar u aankwam op 8 december 2010. 's Anderendaags vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u geen documenten neer daar deze teloor gingen bij de brand van uw barak.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw partner, Sait Uka, werden aangebracht. Aangezien inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat de aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen bijkomende elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar uw land.

De beslissing van uw partner luidt als volgt: “Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier aannemelijk wist te maken dat het serveren van varkensvlees en het onevenredig verdelen van de werklust binnen het bouwbedrijf waar u werkzaam was, daadwerkelijk met opzet gebeurde, of omdat u moslim en Roma bent (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 14-17). Daarenboven dient vastgesteld te worden dat, zelfs indien deze feiten opzettelijk werden gepleegd, u geen problemen meer had nadat u uw eigen voedsel meebracht (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p.16). Het feit dat u, ondanks uw Roma origine, in dienst werd genomen en een goede baan werd aangeboden, wijst er bovendien ook op dat u, als Roma, vertrouwen genoot van de directie. U zou ook niet ontslagen zijn geweest, maar zelf beslist hebben om ontslag te nemen (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p.17). Mochten de door u aangehaalde pesterijen, ondanks al het bovenstaande, toch een etnische of religieuze ondertoon gehad hebben, dan kan alsnog worden opgemerkt dat het ging om verbale beledigingen en kleine incidenten (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 14-17), die, ondanks hun discriminatoir karakter niet dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij gelijk gesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie immers van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Gelet op het voorgaande kan in hoofde van uw persoon niet van dergelijke systematische discriminatoire behandeling op de Servische arbeidsmarkt gesproken worden. Dit blijkt daarenboven ook uit het feit dat u over een arbeidsboekje beschikte, ingeschreven was in een

arbeidsbureau (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 12), en dat u, na zelf uw ontslag te hebben ingediend, probleemloos een inkomen kon genereren, dat u voldoende achtte om van te leven (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 9; 12; 17).

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met skinheads dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze problemen in Servië geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Zo blijkt uit uw verklaringen dat de politie steeds ter plaatse kwam wanneer zich een incident voordeed (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 17; 20). In het geval van kleinere incidenten, zoals de pesterijen door skinheads, kwam er steeds een patrouille langs (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 20), terwijl voor de grotere incidenten, en in het bijzonder de brandstichtingen, de politie steeds samen met de brandweer kwam (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 17; 20). In het laatste geval ondervroegen ze u ook over het gebeurde en noteerden ze uw verklaringen (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 20-21). Uit uw bewering dat de politie meestal maar eens rondkeek en nadien niets deed met de door jullie ingediende klachten (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 20-21), kan niet zonder meer de onwil tot bescherming vanwege de Servische autoriteiten afgeleid worden. Het uitblijven van onmiddellijk resultaat kan ook andere oorzaken hebben (geen juiste identificatie van de daders, gebrek aan bewijs, onderzoeksdaden,...). U verklaarde in dit verband trouwens nog dat de skinheads telkens onbekenden waren en dat de politie aangaf dat ze niet wist tegen wie ze de aanklachten diende te richten (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 21).

In verband met de door u geschetste problemen met Servische skinheads kan verder nog worden gewezen op het feit dat uit de op het Commissariaat-Generaal beschikbare informatie blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de overheid. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Voorts worden er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten. De Servische autoriteiten en de Servische politie, waarmee u overigens geen problemen kende (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 24), garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Daarnaast blijkt uit de informatie ook dat, hoewel er binnen de Servische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de “Sector for Internal Control of the Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de “OVSE (Organisatie voor veiligheid en Samenwerking in Europa) Missie in Servië”. Onder impuls van de OVSE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Aangaande uw hierboven reeds geciteerde verklaringen dat de Servische politie geen aandacht spendeerde aan uw problemen en vervolgens uw klachten niet behandelde (Gehoorverslag CGVS, 21 april 2011, pp. 20-21), kan bovendien nog worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-Generaal blijkt dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er in Servië meerdere mechanismen bestaan – die ook toegankelijk zijn voor minderheden – om eventueel machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OVSE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in

het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Wat betreft de teloorgang van uw barak ten gevolge van brandstichting door skinheads, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u naliel hiervoor klacht in te dienen bij de politie (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 22-23), en dat u vrijwel meteen naar het buitenland trok. Uw bewering dat u dit niet deed omdat de politie eerder niets ondernam (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 23), is allesbehalve afdoende. Het is immers de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte gesteld worden van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u, toen u na de brand naar de gemeente in Novi Belgrado ging, een oplossing werd aangereikt. U kon materiaal bekomen voor het bouwen van een nieuwe barak of kon, mits een bepaalde wachttijd, terecht in een montage barak (container) (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 23-24). Uw bewering dat u niet op de plaatsing hiervan kon wachten omdat het tot één jaar kon duren en u ondertussen nergens kon wonen of werken (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 23-14), is evenmin afdoende. Te meer, daar u en uw gezin (tijdelijk) ook terecht konden bij uw oom S.(...), te Vinca. Uw bewering dat u aldaar niet terecht kon omwille van plaatsgebrek (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 19; 24-25) is vooreerst weinig geloofwaardig, aangezien u er eerder lange tijd woonde (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 3) en nota bene op het moment van de brand ook verbleef (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 14; 18). Gelet op al het voorgaande, alsook op het feit dat u niet aannemelijk wist te maken waarom u en uw gezin zich niet (tijdelijk) bij uw oom in Vinca zouden kunnen vestigen, blijken er op heden bovendien geen afdoende redenen te bestaan waarom u en uw gezin zich niet elders in Servië zouden kunnen vestigen. Uw verklaring dat u overal in Servië schrik heeft van de mensen, kan niet weerhouden worden, daar het een blote bewering betreft die niet op objectieve gegevens gestoeld is. Het feit dat uw vrouw aldaar niet over Servische identiteitsdocumenten beschikt, is evenmin een geldige reden, te meer u verklaarde dat men u inlichtte dat u deze te Kragujevac (Servië) kon bekomen (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 10), en u aangaf dat u dit uiteindelijk niet deed uit pure nalatigheid (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, p. 10).

Wat betreft de door u en uw vrouw aangehaalde problemen met Albanen in Kosovo, namelijk dat jullie daar niet samen konden wonen omdat de Albanen het niet toelieten (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 6-7), dient vooreerst opgemerkt worden dat dit probleem niet ernstig en zwaarwichtig genoeg is om gelijk gesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Daarenboven dateert dit probleem reeds uit 2007 en dient vermeld te worden dat eens jullie met dit probleem geconfronteerd werden, u meteen terug naar Servië vertrok (Gehoorverslag CGVS, 20 mei 2011, pp. 6-7). Volledigheidshalve kan nog gewezen worden op de op het Commissariaat-Generaal beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-Generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo weldegelijk objectief verbeterd is. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-Generaal ook dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-Generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.”

Tot slot kan nog worden toegevoegd dat de informatie waarop het Commissariaat-Generaal zich beroept in bijlage aan uw administratief dossier werd gevoegd, en dat er uiteindelijk ook inzake de asielaanvraag van uw man, S.(...) U.(...), een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2011 inzake eerste verzoekende partij (verzoeker) en tweede verzoekende partij (verzoekster), met referte CG 1022941, respectievelijk CG 1022943, werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 15 juni 2011, gekend bij de Raad onder de dossiernummers x en x. Gezien verzoeker de echtgenoot is van verzoekster en in acht genomen dat verzoekster zich in het kader van haar asielaanvraag en onderhavig beroep in feite en in rechte beroept op dezelfde feiten als verzoeker, worden de voormelde zaken omwille van hun verknochtheid gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 1A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (vluchtelingenconventie), artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de manifeste appreciatiefout, voeren verzoekers in een eerste onderdeel aan dat in tegenstelling tot hetgeen het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) heeft beslist, hun verklaringen wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten en het CGVS verkeerdelijk besluit dat de problemen van verzoekers onvoldoende zwaarwichtig zouden zijn om te kunnen weerhouden worden als vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Zij betogen dat verzoekers in Servië wegens hun Roma-afkomst niet aanvaard worden door de Servische bevolking en dat zij in Kosovo eveneens wegens hun Roma-afkomst, door de Albanese bevolking als minderwaardig worden beschouwd en niet worden erkend als lid van hun gemeenschap. Verzoekers vervolgen dat precies omwille van het probleem van discriminatie verzoekers op alle niveaus van de samenleving (sociaal, tewerkstelling, huisvesting, toegang tot gezondheidszorg, onderwijs etc.) op een andere manier bekeken en behandeld worden. Volgens verzoekers beaamt het CGVS hun problemen door te stellen dat er inderdaad discriminatie op basis van hun Roma-origine bestaat, zonder daar vervolgens de noodzakelijke conclusies aan te koppelen, zijnde het toekennen van een zekere vorm van tijdelijke bescherming. Verzoekers zijn de mening toegedaan dat uit hun verklaringen duidelijk blijkt dat hun problemen, zowel in Servië als in Kosovo, te wijten zijn

aan hun origine oftewel het behoren tot een bepaalde sociale groep. Verzoekers wijzen erop dat uit de informatie van het CGVS blijkt dat nog steeds veel discriminatie heerst tegenover de minderheidsgroepen, waaronder de Roma, in Servië en Kosovo. Verzoekers concluderen dat hun rechten in Servië niet gevrijwaard zijn, wat duidelijk blijkt uit het dossier.

In een tweede onderdeel, wat betreft de situatie in Kosovo, citeren verzoekers uitgebreid uit de *'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo'* van UNHCR en stellen zij dat de weigeringsmotieven ingeroepen door het CGVS niet fundamenteel en voldoende zijn om de hoedanigheid van vluchteling te weigeren nu blijkt dat de door het CGVS aangehaalde informatie tegenstrijdig is aan de informatie uit het rapport van UNHCR. Verzoekers verwijten het CGVS een manifeste beoordelingsfout en vervolgen dat hun problemen ten onrechte onvoldoende werden erkend. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming poneren verzoekers dat hun verklaringen voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers menen dat hun vrees voor foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet aangezien de verstrekte gegevens wel voldoende in aantal en voldoende concreet zijn.

In een derde onderdeel betogen verzoekers dat het redelijkheidbeginsel werd geschonden omdat de feitelijke gegevens onverenigbaar zijn met het door het CGVS genomen besluit.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

3.2. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij op geen enkele manier aannemelijk wist te maken dat het serveren van varkensvlees en het onevenredig verdelen van de werklast binnen het bouwbedrijf waar hij werkzaam was, daadwerkelijk met opzet gebeurde of omdat hij moslim en Roma is, en zelfs indien de door verzoeker aangehaalde pesterijen toch een religieuze of etnische ondertoon hadden, opgemerkt kan worden dat het om verbale beledigingen ging en kleine incidenten betrof, die ondanks hun discriminatoir karakter niet dermate ernstig kunnen genoemd worden dat zij gelijk kunnen gesteld worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, (ii) hij wat betreft de aangehaalde problemen met skinheads in Servië niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, zoals omstandig wordt uiteengezet (iii) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie strafbaar maakt waartegen in de praktijk ook steeds beter wordt opgetreden door de overheid, er geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd worden door de Servische autoriteiten en de politie anno 2011 beter functioneert met mechanismen – die ook voor minderheden toegankelijk zijn – om eventueel machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan te klagen, zodat kan worden besloten dat er in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, (iv) wat betreft de teloorgang van verzoekers barak, er geen klacht werd ingediend bij de politie en de aangereikte oplossingen niet werden afgewacht, (v) hij niet concreet aannemelijk kon maken waarom het gezin zich niet elders in Servië zouden kunnen vestigen, en (vi) de aangehaalde problemen met Albanen in Kosovo niet zwaarwichtig genoeg zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming en bovendien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) ook in Kosovo wel degelijk verbeterd is, zoals wordt toegelicht, zodat er anno 2011 niet meer kan gesproken worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo.

Blijkens de tweede bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omwille van dezelfde motieven aangehaald in de bestreden beslissing van haar echtgenoot.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Dit deel van het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 mei 2011 (CG nr. 1022941 en 1022943), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.3. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De verzoeker dient daarbij aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Deze vluchtelingrechtelijke vervolging veronderstelt een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J.C. Hathaway, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101 e.v.) Krachtens artikel 48/3 van vreemdelingenwet moeten de daden van vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève *“a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a)”*. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

3.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers geen enkel begin van bewijs indienen van hun identiteit, hun afkomst, en nationaliteit en dat zij daarvoor geen valabele reden hebben. Zo stellen zij tijdens het gehoor wel dat hun documenten verloren gingen tijdens de brandstichting van hun barak door skinheads, doch dit gegeven is niet afdoende om ieder gebrek aan begin van bewijs te verklaren, temeer blijkt dat verzoeker een identiteitskaart en een werkkaart had en zij ook in het bezit waren van Servische geboorteakten van de kinderen (gehoor CGVS verzoeker administratief dossier, stuk 4, p. 10-11; gehoor CGVS verzoekster, administratief dossier, stuk 4, p. 3). Waar verzoekers nog stellen dat het zeer moeilijk is om persoonlijke documenten te verkrijgen in Kosovo, wijst de Raad erop dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zij wel degelijk in het bezit waren van een aantal documenten en verzoekster niet concreet toelicht op welke wijze zij gepoogd heeft om documenten te bekomen in Kosovo of waarom en doorwie haar de afgifte van documenten werd geweigerd.

Uit de verzoekschriften blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in voorliggende verzoekschriften geen ernstige poging ondernemen om deze motieven ook maar enigszins te ontcrachten met concrete elementen en pertinente gegevens.

De Raad wijst er op dat de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

In casu dient te worden vastgesteld dat niet wordt betwist dat verzoeker de Servische nationaliteit heeft en verzoekster de Kosovaarse nationaliteit.

3.5. Zo zij betogen dat *“in de bestreden beslissing (...) het CGVS de problemen van verzoeker/verzoekster (beaamt) door te stellen dat er inderdaad discriminatie op basis van zijn/haar Roma-origine bestaat”*, gaan zij voorbij aan de uitgebreide motivering in de bestreden beslissingen ten aanzien van de voorgehouden problemen in Servië en Kosovo, pertinente motieven die door verzoekers niet worden ontkracht met concrete gegevens en argumenten. Zij beperken zich immers tot blote en algemene beweringen en de loutere verwijzing naar en het citeren van het rapport van UNHCR dat betrekking heeft op Kosovo.

3.5.1. Zo heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker reeds vastgesteld dat 1) hij op geen enkele manier aannemelijk heeft gemaakt dat het serveren van varkensvlees en het onevenredig verdelen van de werklust binnen het bouwbedrijf waar verzoeker werkte, daadwerkelijk met opzet gebeurde of omdat hij Roma en moslim is, 2) zelfs indien de aangehaalde pesterijen toch een religieuze of etnische ondertoon hadden, kan opgemerkt worden dat het om verbale beledigingen ging en kleine incidenten betrof, die ondanks hun discriminatoir karakter niet dermate ernstig kunnen genoemd worden dat zij gelijk kunnen gesteld worden met vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, 3) hij geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat hij voor zijn problemen met de skinheads geen of onvoldoende beroep kon doen of zou kunnen doen op de hulp en/of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, 4) uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, en 5) verzoeker niet concreet aannemelijk kon maken waarom hij en zijn gezin niet elders in Servië zouden kunnen wonen. Geen van deze motieven wordt concreet weerlegd of ontkracht. De Raad stelt vast dat de uitgebreide motivering van de bestreden beslissingen aangaande verzoekers voorgehouden problemen in Servië en aangaande de beschermingsmogelijkheden voor Roma in Servië steun vindt in het administratief dossier en niet op overtuigende wijze wordt weerlegd in het verzoekschrift. Het is aan verzoekers om aan te tonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt, onjuist is. Zij brengen echter geen concrete gegevens bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal daaruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

3.5.2. Wat verzoeksters aangehaalde problemen met de Albanese bevolking in Kosovo betreft, wordt er in de bestreden beslissingen op gewezen dat deze niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om gelijk te kunnen gesteld worden met vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, appreciatie die niet concreet wordt ontkracht.

Uit informatie waar het CGVS over beschikt, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid verbeterd is en er anno 2011 niet meer kan gesproken worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo.

Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat de algemene situatie voor de minderheden in Kosovo – en met name voor de Roma waarvan velen het slachtoffer zijn van discriminatie of in precare levensomstandigheden leven – moeilijk blijft of zelfs zorgwekkend is, is deze algemene situatie niet van die aard om te besluiten dat elke Rom, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Dit wordt ook zo gesteld door UNHCR die in zijn *‘Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo’* van 9 november 2009 benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Uit de toegevoegde informatie blijkt ook nog dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen op touw gezet (grondwet, antidiscriminatiewet, strategisch integratieplan) om bevordering op het vlak van politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten, registratie te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt

door tal van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen (cf. algemene economische malaise, culturele tradities), worden er niettemin concrete resultaten geboekt. Uit het geheel van de gegevens dat voorhanden is, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er ernstige aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat verzoekster een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet zou lopen in geval van terugkeer naar haar land van herkomst noch dat zij zich niet onder de bescherming van dat land kan of wil stellen. Er zijn tenslotte geen gegevens voorhanden dat de situatie in Kosovo van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen concrete argumenten aan dat het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met name dat haar problemen met de Albanese bevolking niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om gelijk gesteld te kunnen worden met vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of het lijden van ernstige schade, ondergraaft. Tevens worden geen concrete gegevens en elementen aangevoerd waaruit dient afgeleid te worden dat de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn, of tegenstrijdig zou zijn met de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daaruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. Het louter citeren van enkele passages uit voornoemd rapport zonder dit te betrekken op haar eigen individuele problematiek vermag geenszins de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens dit interview kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Servo-Kroatisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de voorgehouden landen van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

3.7. In zoverre verzoekers nog aanvoeren dat zij behoren tot de sociale groep van Roma in Servië/Kosovo, dient te worden opgemerkt dat het behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de asielzoeker wordt vervolgd. Gelet op bovenstaande overwegingen, maken verzoekers niet aannemelijk dat zij louter op basis van hun etnie worden vervolgd of dat zij om die reden een reëel risico op ernstige schade dienen te koesteren.

3.8. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissingen toegelichte vaststellingen dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV x / IV en RvV x worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS